

DAVID

(Arxiu Màs)

En tot cas, per llur grandiositat, per llur energia i força, els tenen, repetesc, en els Profetes de Claus Shuter.»

En efecte, les admirables figures dels quatre profetes del nostre retaule, copenen i deixen en una actitud contemplativa una bella estona, no sols per la severitat i valentia amb que són tractats llurs rostres expressius, àdhuc que per la riquesa, forma i etxura de ses riquíssimes vestidures.

ELS PROFETES

ISAÏES

(Arxiu Màs)

ABRAHAM

(Arxiu Màs)

L'espai del qual disposem, no ens permet fer-ne de cada plafó una minuciosa descripció. I això de banda, preferim remetre el llegidor als conceptes i paraules del crític d'art i literat Ramon Caselles, qui diu textualment: «Quan un passa per davant dels Profetes de Granollers i s'atura, com parat d'admiració, davant d'aquell Abraham i d'aquell David, li sembla veure els propis Reis d'Orient i els Cavallers del Seguíci que Lochner va pintar per a la famosíssima Adoració dels Reis, de la Catedral de Colònia. Sí; aquells Profetes de Granollers, són veritables reminiscències de les efígies dels Burgomestres i Senadors de la lliure ciutat del Rhin, que el mestre del Dombila prenia per models seus.» I, encara, Santpere i Miquel, en actitud reptadora de la possible interpretació que pot donar-se a aquest elogi ditiràmbic de Caselles, en el sentit de titllar de plagiaris els artistes Vergós, afegeix amb forta convicció: «Els Profetes de Vergós, no tenen antecedents en nostra pintura.

I proseguint la descripció començada, esmentarem la preciosa taula que representa la troballa del Cos Sant. El Sant apareix incorrupte en la taula i enterrat junt amb Nicodemus, Gamabiel i el fill d'aquest darrer, Abbar. Autoritza la obertura de les fosses, el Bisbe de Jerusalem, acompanyat de dos clergues, que por-

ten gonfanons i vesteixen capa pluvial; dos acòlits, amb candelers i amples roquets d'ales; un subdiaca, que sosté la creu processional; un diaca i altre subdiaca, que sostenen el gremial i el bàcul del Bisbe; un escolà, que presenta al Bisbe el llibre del ritual, obert, i que aquest llegeix; i altres clergues, posats a segon terme, d'entre els quals destaca un, que fent contrast amb els seus companys, està molt demacrat i té una mirada penetrant i escèptica. Per fi, dos obrers, amb picot i aixada, són els encarregats de descobrir el Cos Sant, que apareix amb les vestidures pròpies del càrrec de subdiaca i covert de roses vermelles.

Tota la taula en sí és admirable de conjunt i col·locació de personatges; més, el que cal esmentar especialment, per tenir un valor litúrgic gens despreciable, és la gran varietat de vestits que probablement són fidel reproducció dels costums de l'època, podent-se apreciar, ultra llur varietat, les diverses qualitats de teixits i esto-